

(Emil Turiak) Mnoho ľudí sa podobá turistovi, čo nesie na pleciach ruksak, a nevie, čo v ňom má. Kráča umorený bez cieľa svetom a neustále frfle. Vidí úspech iných, ich nadanie, bohatstvo, závidí im vzťahy - pomaly všetko, čo majú a čím sú. Len on je „Bohom zabudnutý, nešťastný chudák“. Takto plynú uplakané dni a roky jeho života. A mohli byť iné. Stačilo sa pozrieť do vlastného batoha a našiel by v ňom všetko potrebné pre šťastie. Nie som aj ja nositeľom pre lenivosť neobjavených talentov a mŕtvej viery?

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)